

viis er Reglen i alle Kjøbstæderne — Kjøbenhavns Middeltid som den eneste Tid, hvorefter man retter sig. Nu har jeg set af Motiverne til Lovforslaget, at den Lovartikel, som jeg nævnde, efter Ministeriets Fortolkning angaar ikke blot de kirkelige Forhold, men ogsaa de retlige Forhold. Naar denne Lov udkommer, navnlig naar dens 2den Paragraph vedtages, er det derved givet, at vi ere paa en urigtig Vej i Kjøbstæderne ved hidtil i de senere Aar at have fulgt Telegraftiden, og det er ikke uden Betydning i retlige Forhold, hvor det f. Ex. er bestemt, at Retten skal sættes Kl. 10 om Formiddagen, og at Retten ikke maa hæves før Kl. 11, men naar Klokken er 11, og Ingen da er tilstede, kan Retten hæves. Naar vore Uhre f. Ex. i Sjælland gaa efter Kjøbenhavns Middeltid, gaa de 10 Minuter foran den egentlige Middeltid, og selvfølgelig vil den, som kommer 8 a 10 Minuter, efter Kl. 11, kunne sige: Jeg er kommen i rette Tid. Retten er hævet i urette Tid. Den skal begynde Kl. 10 efter Klokkerens Tid, og den maa ikke hæves før Kl. 11. Naar jeg altsaa kommer, naar Klokken slaar 11 paa Uhret i Thingstuen, mangler i Virkeligheden Klokken i Sjælland 8 a 10 Minutter i 11. Følgelig er Retten hævet for tidlig. Det kan have praktiske og ikke saa ganske ubetydelige uheldige Følger. Derfor synes jeg, at der er noget Betænkeligt ved at vedtage Lovforslaget, saaledes som det er fremsat, navnlig dets § 2, thi derved spørges man jo til at maatte erkende, at i det Aar 1880 rette vi os efter en Tid, som i retlige Forhold egentlig ikke er gyldig. Dette forekommer mig at være uimodsigeligt; men jeg kan heller ikke se rettere, end at, ligesaa vel som det fra Indenrigsministeriets Side er foreskrevet, at Sernbaneuhrene skulle stilles efter Kjøbenhavns Middeltid, saaledes maatte dette ogsaa kunne ske ved en Instruktion fra Kirke- og Undervisningsministeriet med Hensyn til de kirkelige Forhold, og der vilde da ved en saadan Instruktion kunne tages adskilligt Mere med end det, somoven egentlig giver Anledning til. Paa Landet er der jo en Tidsangivelse, som er meget vigtig for Arbejderen, og det er Ringningen. Jeg veed vel, at det ikke er almindelig befalet, at den Morgen- og Aftenringning, som tidligere skulde finde Sted og som havde en vis religiøs Betydning, nødvendigvis skal finde Sted. Jeg har set, at man i adskillige Sogne har forandret Aftenringning og Morgenringning til Middagsringning, og jeg veed heller ikke, om man alle Steder bruger to Ringninger om Dagen, nogle Steder bruger man maasse kun een; men Et er dog absolut vigtigt, og det er, at denne Ringning foregaaer til samme Tid i de samme Kredse, men det er langt fra Tilfældet nu. Der gjaelder, hvad jeg før sagde, at den Tid, som Klokkeren fastsætter, ikke altid vælges efter Solopstandelsen, men at der er andre Momenter, der virke til, at den

ikke sker saa akkurat, som det er ønskeligt. Smid- lertid er denne Ringning af megen Betydning for Arbejdsforholdene omkring paa Landet. I Kjøbstæderne har man saa mange andre Maader, hvor- paa man faar tilkjendegivet Tiden, navnlig bliver Arbejdstiden paa de Steder, hvor der er Dampfabriker, tilkjendegivet ved Damppippen, men paa Landet har denne Ringning meget stor Betydning paa Grund af Arbejdsforholdene. Det er derfor, jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, om der ikke ad administrativ Vej kunde drages Omforg for, at Ringning kom til at ske til bestemte Tider overalt i Landet, og at man da ogsaa med Hensyn til Tidsbestemmelsen for Ringningen rettede sig efter den almindelige Tidsbestemmelse, som ellers i de øvrige borgerlige Forhold er brugelig, altsaa Kjøbenhavns Middeltid. Dette mener jeg meget vel kunde, uden at Nogen vilde tage Forargelse deraf, ske administrativt uden Hensyn til denne gamle Lovartikel 2—22—42. Men jeg vilde tillige i Forbindelse dermed tillade mig at henlede den høie Regjerings Opmærksomhed paa det Ønskelige i, at der da ligeledes fra Justitsministeriets Side skete en Rundgjørelse om, at man var berettiget til i retlige Forhold at rette sig efter den samme Tid, samt at der fra Indenrigsministerens Side blev draget Omforg for, at de to Uhre, som nu skulle rette sig efter Kjøbenhavns Middeltid, virkelig kom til at gaa ens. Det har givet Anledning til offentlig Paalæg, at i samme By har Sernbaneuhret vüst en anden Tid end Telegrafuhret. Da de offentlige Uhre i Byerne stilles efter Telegrafuhret, vil det let ses, at der kan opstaa mange Bæmseligheder derved, at Sernbaneuhret har en Tid, der er forskjellig fra de øvrige offentlige Uhre. Da man nu siger, at der er tilveiebragt en Enhed i Sernbane- og Telegrafbestyrelsen, kunde dette være et Punkt, paa hvilket man kunde opbage, at denne Enhed var tilveiebragt, naar Sernbaneuhret hver Morgen stilledes efter Telegrafuhret ligesom de øvrige Uhre. Nu stilles f. Ex. i Sjælland, og jeg tror ogsaa i Jyn, Sernbaneuhrene ikke efter det Opgivende, der finder Sted her fra Telegrafstationen i Kjøbenhavn, men efter et Opgivende, der sker fra Hovedstationen i Aarhus, og derfra hidrører Uoverensstemmelsen. Jeg veed, at der forjæves har været gjort Anstregelse for at tilveiebringe en Enhed i Tidsbestemmelsen for Telegraf- og Sernbaneuhrene, uden at det hidtil er lykkedes, idet man paa Sernbanestationerne ikke har villet gaa ind paa at modtage Tidsangivelsen fra Telegrafstationen i Kjøbenhavn, men har forlangt Tidsangivelsen bestemt af Hovedkontoret i Aarhus. Endvidere skulde jeg, da hele Sagen forekommer mig væsentlig at bero paa, at Tidsangivelsen er tilkjende for Alle, — hvilket paa Landet kan ske ved Ringning og Kirkeuhre og i Kjøbstæderne ved de forskellige offentlige Uhre — ønske, at man vilde anbringe Telegraf-